

tionem Catilinariam, ubi quantam molem sustinuerit, ipse in *rationibus in Catilinam*, maximè sub *finem III.* docet. Neq; enim, ut idem ait, L.I. Off. in Republica periculum fuit gravius unquam, nec majus odium. Ita consiliis diligentiaq; nostrâ celeriter de manibus audacissimorum Civium delapsa arma ipsa ceciderunt.

Vel Expeditis
Negotiis.

Th. 25. Post expedita feliciter negotia in hoc fortitudinis genere exercitati sunt Cimon apud Corn. Nep. V. 3. aliiq; qui illustres meritis suis exilio aut aliis citra meritum poenis mulctati sunt, fortiq; animo invidiæ ingratorum civium cessere.

Speciale
mors.
Exemplum
appositum.

Th. 26. Inter hæc terribilia suum etiam locum invenit mors, ubi extra bellum & sine exercitu res conficitur, uti loquitur Cic. L. I. Off. Socrates cum venenum hauriret, philosophabatur & ad Philosophiam colendam familiares suos excitabat: Cui illi gratulabantur, ut beato. Hujus aliorumq; ejus similium æmulator miserrimus Lucilius Vaninus Italus, Atheismi apud Tholosates Professor, Anno hujus seculi XVIII. dum se philosophicè mori jactitabat, æternâ morte blasphemus periit. Christo Servatori illudebat in hæc verba: Illi in extremis præ timore imbellis sudor, ego imperterritus morior. Falsò verò, uti oculatus testis Gramondus de eo refert L. III. Hist. Gall. pag. 211. imperterritum se dixit scelestus homo, quem vidimus dejectum animo, Philosophiâ uti pessimè, cujus se mentiebatur Professore. Erat illi in extremis aspectus ferox & horridus, inquietamens; anxium, quodcumq; loquebatur; Et quanquam philosophicè mori se clamabat identidem, finisse ut brutum nemo negaverit.

Terribilia in
specie varia.

Th. 27. Præterea terribilia hæc pro diversitate personarum tam in familia quàm in Republica varia sunt. Ut de Republica tantum aliquid adjiciamus: alia Magistratum, alia subditos; alia hos domi consulentes, alia foris, dum legationibus defunguntur; alia omnes, Magistratum & subditos simul terrere possunt. Sed monuisse hæc sufficiat, cum specialiora sint, quàm ut hîc latius deduci debeant.

3. Fiduciæ.

Th. 28. Inter ea quibus confidere possis, Conscientiâ nihil tutius est.

— — — Hic murus abeneus esto
Nil conscire sibi, nullâ pallefcere culpâ. Horat. Ep. L.I. 1.

Cice-